

NAGORNY (1) *ai*

a pochylone, o jasne (Cn o pochylone).

sg m N nagorny. ◇ [f N nagorn(a).]

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI (ten sam przykład) – XVII w.

Wysoko położony; supernus Mącz, Cn; superus Cn: Supernus, Nagorny/ wefoły. Mącz 434b; [Sex sunt gaze, videlicet prima, vocantur Nagorna OpisŻup 590; nágorny/ superior. Volck Mmm].

LW